

blive der mere end 10 Aar. Nu træffer det sig imidlertid saaledes, at den nuværende Chef den 19de Oktober i Aar har været der i 10 Aar, og han skulde altsaa fratræde. Naar det skulde ske, maatte han holdes overtallig i sit Vaaben, anbringes i en eller anden lønnet Post i Ingeniørkoret, hvor han hører hjemme, enten ved at en af hans Kammerater afløste ham paa Officerskolen, eller ved at man bevilgede en særlig Ekstralønning til ham. Ingen af disse Ting kan jeg anse for hensigtsmæssig, og i alt Fald er det utvivlsomt, at det er Foranstaltninger, som ville koste Statskassen Penge, hvorimod den her foreslaaede Foranstaltning ikke koster Statskassen noget som helst, idet den kun borttager Bestemmelsen om, at han ikke maa blive der længere, og det vil endvidere have den militære Fordel, at man, da man er tilfreds med hans Tjeneste, kan beholde en dygtig Chef i denne Post. Han er for Resten over 60 Aar, saa der vil i den Henseende ikke være nogen stor Fare ved Lovforslaget. Da den 19de Oktober er det Tidspunkt, hvor han har været der i 10 Aar, vil det høje Ting kunne fortaas, at jeg har ønsket at faa denne Sag sat til Behandling saa hurtigt som muligt, og jeg antager, at det høje Ting er enig med mig i, at hvis det ikke lykkes at faa Lovgivningsmagtens Bestemmelse truffen til den Tid, det saa bliver ved det gamle, indtil der bliver Tid til at faa Lovgivningsmagtens Bestemmelse truffen.

Det andet Lovforslag er et Forslag til Lov om Tillæg til § 138 i Lov om Hærens Ordning af 6te Juli 1867. Det vil erindres fra i Fjor, i det mindste af dem, der den Gang vare Medlemmer af Tinget, at dette Spørgsmaal om, hvorledes man skulde forholde sig med de Officerer, der ere stillede uden for Nummer for at indtage andre Stillinger under Statens Omraade, blev diskuteret her i Tinget, og at Tingets Flertal og jeg vare af forskellige Anskuelser. Jeg fastholdt imidlertid, at den Opfattelse, jeg havde, var den rigtige, men jeg tillod mig tillige at udtale, at jeg var villig til ved Forhandling at søge at bevirke, at der med Hensyn til disse Forhold kunde træffes en Ordning, der stemte med Tingets Ønsker. Jeg forhandlede derefter Sagen med det forrige Aars Finansudvalg, og vi bleve enige om, at det forstandige var, ikke at gøre noget i den Samling, men at vente til Begyndelsen af denne med at indbringe et Lovforslag desangaaende. Det er af Hensyn til mig løste den Gang, at jeg nu i Dag indbringer dette Forslag her, som gaar ud paa, at der

for disse Officerers Bedkommende træffes en Ordning, der i alt væsentligt er i Overensstemmelse med, hvad Lovgivningen har vedtaget for de tilsvarende Officerer i Flaaden. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at min Kollega, Marineministeren har henledet min Opmærksomhed paa, at han agter i Aar at forelægge Forslag til en Revision af Søværnsloven, hvori han vil foreslaa en lille Ændring i de gældende Bestemmelser saaledes, at det, der staar i Søværnsloven, ikke alene kommer til at gælde dem, der gøre Tjeneste i Krigs- og Marineministeriet, men overhovedet gøre Tjeneste under Staten. Det var altsaa naturligt, at Bestemmelserne fra min Side kom frem paa samme Maade som de, min Kollega senere agter at fremsætte. Jeg skal dernæst gøre opmærksom paa, at der jo er det særegne Forhold i Marinen, at den kun har een Kommandørklasse, saaledes som Tilfældet ogsaa var oprindeligt i Hæren, hvor der kun var een Oberstklasse. Det bevirker, at der kan være Grund til at overveje, om man ikke skulde stille Oberstløjtnanter og Oberster i den Henseende ens. Jeg tror at burde foreslaa det, men jeg gør det med en vis Restriktion, idet jeg kun har foreslaaet det for det Tilfælde, at vedkommende træder ud af Nummer som Kaptajn. I saa Tilfælde har jeg ment, at der var Grund til at sætte Oberster og Oberstløjtnanter ens. Jeg har dog gjort een særlig Undtagelse, idet der for Kytteriets, Ingeniørkorpsets og Artilleriets Vedkommende ikke er noget til Hinder for, at en hel Del forskellige Stillinger kunne bekrædes saa vel af Oberster som af Oberstløjtnanter, hvortil der for Fodfolkets Vedkommende er en kvalitativ Forskel for disse to Chargers Vedkommende, idet Oberstløjtnanten jo er Bataillonschef og Obersten Regimentschef. Derfor har jeg ikke ladet denne Bestemmelse komme til at omfatte ogsaa Fodfolkets Officerer. Være Medlemmer af Finansudvalget ville erindre, at da jeg forhandlede dette Spørgsmaal med dem i Fjor, bragte jeg det sammen med et andet Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om de Folks Stilling, som det væsentligt gælder om, nemlig Departementscheferne i Ministeriet. Man blev den Gang enig om, at det ikke var rigtigt at gøre noget i Fjor i saa Henseende, men at man kunde opsætte det til i Aar. Naar jeg bringer det frem nu, er det, fordi det Forslag staar i nær Forbindelse med et Forslag, der findes paa Finanslovens § 22, Konto A., nemlig en Anmærkning vedrørende Departementscheferne. Jeg tillader mig at anbefale disse Lovforslag til Tingets Velvilje.